

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999

Prezenta lege a fost elaborată în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate prin Programul de Guvernare pentru anii 2001-2004, în ceea ce privește politica socială și ocuparea forței de muncă, în conformitate cu programul legislativ al Guvernului României.

Protocolul Opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei a fost adoptat la New York, la 6 octombrie 1999, cu ocazia celei de-a 54-a Sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. România a semnat Protocolul cu ocazia celei de-a 55-a Sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, la New York, la 6 septembrie 2000.

Acest document prevede, în principal, recunoașterea de către statele părți a competenței Comitetului privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei de a primi, analiza și formula recomandări statelor-părți, pe baza unor comunicări considerate acceptabile, transmise de persoane sau grupuri de persoane care se consideră victime ale încălcării drepturilor statuate de Convenția cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei.

Convenția cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei este unul din documentele Organizației Națiunilor Unite cu relevanță în domeniul respectării drepturilor fundamentale ale omului și interzicerii discriminării pe criteriul de sex, pe care România le-a semnat și ratificat. Convenția a fost ratificată de România în anul 1982, în anul 1990 fiind retrase rezervele formulate asupra articolului 29, paragraful 1 privind competențele Curții Internaționale de Justiție în aplicarea Convenției.

Convenția cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei precizează că, în termenii acestui document, expresia discriminare față de femei se referă la orice diferențiere, excludere sau restricție bazată pe sex, care are drept efect sau scop să compromită sau să anihileze recunoașterea sau beneficiul, precum și exercitarea de către femei, indiferent de starea lor matrimonială, pe baza egalității dintre bărbat și femeie, a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în domeniile politic, economic, social, cultural și civil, sau în orice alt domeniu.

În baza articolului 17 al Convenției s-a constituit, în cadrul Secretariatului General al ONU, Comitetul privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, format din 23 de experți aleși de către statele-părți, din rândul cetățenilor lor.

Comitetul privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei are ca atribuții principale examinarea Rapoartelor periodice naționale asupra măsurilor întreprinse de statele-părți în aplicarea Convenției și elaborarea anuală a propriului Raport către Adunarea Generală ONU. În baza Rapoartelor periodice Comitetul poate să formuleze sugestii și recomandări generale.

Protocolul Opțional la Convenția cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei prevede că, în cazul în care o comunicare este considerată admisibilă, statul-parte implicat este solicitat să coopereze la desfășurarea unei anchete cu caracter confidențial, prin furnizarea de informații suplimentare inclusiv, dacă este cazul, să consimtă la o vizită pe teritoriul său.

Urmare unei astfel de anchete, Comitetul transmite respectivului stat-parte comentarii sau recomandări și poate solicita introducerea în raportul periodic al acestui stat a măsurilor luate ca răspuns la recomandările primite.

România a prezentat în anul 2000 cel de-a cincilea Raport Național periodic privind stadiul implementării în țara noastră a prevederilor acestui instrument juridic internațional.

Dintre recomandările experților Comitetului privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei la Raportul României se pot menționa: necesitatea aplicării de programe pentru promovarea femeilor prin măsuri de discriminare pozitivă; necesitatea unui mecanism național cu responsabilități în domeniu; acționarea imediată pentru îmbunătățirea sănătății femeilor, având în vedere indicele exagerat al mortalității materne; educația populației masculine pentru a înțelege problematica sănătății reproducerii; necesitatea unor acțiuni urgente împotriva traficului de femei; finanțarea de către guvern a ONG-urilor care se ocupă de problemă.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999.